

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: **P., s. r. o., so sídlom v B.**, IČO: X., zastúpeného advokátskou kanceláriou **F. P., s. r. o., so sídlom v B.**, IČO: X., proti povinnej: **B. K., bytom T., o vymożenie pohľadávky 224,05 eur s príslušenstvom**, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Ing. K. M., so sídlom Exekútorského úradu, M. pod sp. zn. EX 2258/2003, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 27. februára 2013, sp. zn. 14CoE/229/2012-74, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

P povinnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením z 21. 06. 2012, č. k. 8Er/192/2003-50 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a uložil oprávnenému nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. K. M. trovy exekúcie v sume 101,66 eur. Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa § 57 ods. 1 písm. g/, § 57 ods. 2 a 3 a § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa § 52, § 53 ods. 1, 2 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil tým, že posudzovaná notárska zápisnica neobsahovala záväzok, ale len prehlásenie povinného, nebola spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie. Ďalším dôvodom, pre ktorý nebolo možné uznať predmetnú notársku zápisnicu ako exekučný titul, bola neprijateľná podmienka uvedená v zmluve o úvere, a to v časti, ktorou povinný splnomocnil Mgr. T. K. na spísanie notárskej zápisnice za účelom uznania dlhu.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 27. 02. 2013, č. k. 14CoE/229/2012-74 návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol, uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, odmietol odvolanie proti výroku, ktorým súd prvého stupňa návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd v napadnutom uznesení v súvislosti s návrhom oprávneného na prerušenie konania poukázal na § 251 ods. 4 O. s. p. a § 36 ods. 5 Exekučného poriadku, podľa ktorých ustanovení zákon výslovne vylučuje možnosť prerušiť exekučné konanie, okrem zákonom stanovených prípadov, napr. podľa zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní. Preto odvolací súd zdôraznil, že § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. na exekučné konanie nemožno aplikovať a nemožno exekučné konanie prerušiť tak, ako to žiadal oprávnený. Zdôraznil, že v predmetnej veci bola exekúcia zastavená z dôvodu, že notárska zápisnica nie je spôsobilým exekučným titulom, a to pre neplatné zastúpenie povinného pri jej spisovaní, teda pre rozpor záujmov zástupcu a zastúpeného. Ďalej uviedol, že v tejto rovine je bez právneho významu, či povinný v právnom vzťahu s oprávneným vystupoval ako spotrebiteľ, a teda či ustanovenie, ktorým splnomocnil Mgr. T. K. na jeho zastupovanie pri spisovaní notárskej zápisnice napĺňalo charakter neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, resp. či v danom prípade bola správne aplikovaná Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Odvolací súd preto nepovažoval návrh na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie za dôvodný, pretože nevznikla potreba stanoviť hranice aplikovateľnosti úniového práva. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie z dôvodu, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), zlej interpretácie § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a je nepreskúmateľné. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu v uvedenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal oprávnený, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offo. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O. s. p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejednanie veci, vyplývajúca zo zákona.

Z podania oprávneného, či už z hľadiska formálneho (najmä označenia oprávneného prostriedku), ako i obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie dôvodov a vymedzenia toho, čo účastník žiada) možno bez pochybností vyvodiť, že tento procesný úkon oprávneného v predmetnej veci, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O. s. p.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O. s. p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vypořádanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

V predmetnej veci rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhov oprávneného na prerušenie konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím súdu odvolacieho, vydaného v rámci odvolacieho konania, počas ktorého odvolací súd môže vydávať viaceré rozhodnutia, avšak po začatí odvolacieho konania v takom prípade vždy koná ako súd odvolací. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávneného preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. zastavil bez toho, aby preskúmal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť oprávnený, a preto mu vznikla povinnosť hradiť trovy odvolacieho konania povinnej (§ 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky povinnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 1. augusta 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová